

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК Присутності Христа

СКАЛА ВІКІВ
Іншого підвадини не
хоче неможе заложити
Бикуп за всіх

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Надходить поранок, та ще ніч“ Ica. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LII. МІСЯЧНИК № 8

Серпень, (August) 1931

ЗМІСТ:

ВІДСВІЖЕННЯ ЙОГО НАРОДУ	115
Бесідник	115
Необачні	116
Помазані Свіжим Слеєм	118
Вороги	119
ЗАОХОЧЕННЯ ВІРНИХ	120
Добрий Чоловік	124
ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	127
ЛІСТИ	127

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже вік мені, що відповість на мою жалобу.“ — Ахвакум 2:1.

© W.I.B.T.S.

а землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люде від страху та дожидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що со стається, віайте, що арство Боже близько. „Випростуйтесь і підймайте голови ваші, радуйтесь, бо наблизилося викуплення ваше. — Євангелій апостола 24:33, Марка 13:29; Іуки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ПОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал є виданий в тій піан, щоби помочи людям зробити піль Госпо. Він піоміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати постійне участь в розбиранию його змісту. Він подає розклад дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоедання з них. Він також піоміщує програми для радіостанцій і піоміщує відповідний й поучаючий матеріал для вивчення Біблії через радіо.

Він точно трактується Біблії як Божого обявленого Слова Правди, і стоять непохитно на основній правді виникої жертви викупу, після котрої всі науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віроісповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заекочує читачів до уважного розглядування кожного написаного в нім слова, перевірючи його з науковою неомільною Словом Божого. Він не мішався в жадні суперечності і не піоміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ГОСПА є єдиний справедливий Бог, Створитель неба й землі, і перебуваючий однієї до іншої; що Ільогос був начатком Його творіння, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, кетрому є дана велика сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, і створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ гріхниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вониці на небо і представив вартистів свого чоловічества яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрає з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що цією церквою є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, преображення на подобі Його, давати свідоцтво о імені Й замірі Бога Госпо, і остаточно бути прославленою а Ісусом Христом в небеснім царстві; що Христос, Голова і тіло, становлять „насіння Авраама”, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернув і є тепер присутній; що Госпа посадив Ісуса Христа на своєм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім творіння тепер є оправдання Госового імені Й слова, і що се в проповідей як і повинність кожного правдивого Християнина давати свідоцтво Ісуса Христа, голосити, що царство небесне прийшло. Слівангелія царства маєти бути голошено.

FOREIGN OFFICES

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australia 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Leile Street, Cape Town, South Africa

Прошені адресовати в кождім разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно виносить в Злучених Державах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південної Африці, 7 ш. Предплата в Злучених Державах треба посыкати через поштовий переказ, експрес ордер або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південної Африці і Австралії Предплата треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для більших, що можуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, висилаемо гарем, если о се попросять.

Увага для предплатників! В нас є такий звичай, що не висилаемо спеціального повідомлення, що отримали належність, але не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки вказуємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBKR Brooklyn, N. Y. 1300 K/C, 230 Meters.

Пів годинові програми будуть давані раз на місяць, що другої п'ятниці кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечором. То є, 14-го серпня в 7:30-8:00 год. 13-го пад. в 7:30-8:00 год. 11-го вересня в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год. 9-го жовтня в 7:30-8:00 год.

НОВА КНИЖНА

Повідомляємо всіх читачів Вартової Башти, що вже вийшла з друку друга книжка в Українській мові. Назва сьої книжки є ПРИМІРЕННЯ, (або по Англійське „Рікенслішн“). Книжка має 336 сторін, 16 коловорових ілюстрацій. Коштує лише 45ц. Пересилку ми оплачуємо. Замовлення на сю книжку відйті до:

THE WATCH TOWER, 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

Если в Канаді, шліть до:

THE WATCH TOWER, 38-40 Irwin Ave., Toronto, Ont.

НОВА КНИЖЕЧКА

Знов так само вийшла з друку книжечка, Небо і Чистилище. Ся книжечка кидає срітло на питання про небо і чистилище. Автор подає дискусію Християнина з Церковником, про судбу трьох розбійників котрі були різних віроісповідань, і котрі були страчені на електричному кріслі в Синг Сінг вязниці. Книжечка є великою інтересуючою і поучаючою. Ціна сьої книжечки є пересилкою, є лише 10ц. Замовлення шліть на повинне поховані адреси.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

VOL. LII.

Серпень, 1931

№ 8

Відсвіження Його Народу

«А рога мого піднесеш як в одногорожця; свіжим слесм наастии мене.» —Псалма 92: 10.

ЕГОВА має невичерпане жерело добрих речей для тих, що люблять Його. У відповідній часі Він своїм людям дає потрібні речі і сим чином Він відсвіжує їх і вони радуються. І так Господь ставить стіл перед своїми людьми в присутності ворогів їх і кормить їх. Одноголосно вони кажуть: „Прийшов час прославляти Єгову.” Для такої то оказії початкові слова дев'ятьдесят другої Псалтири були написані. Псалтіміста каже: „Благо є прославляти Господа, і співати псальми імені твому, Всевишній! Вранці звіщати милість твою, і вірність твою поночах, при десяти струнній і при псалтирі, при услях з піснями. Ти бо звеселив мене, Господи, творивом твоїм; ділами рук твоїх я возрадувався.” —Псалтира 92: 1-4.

² Се що Єгова зробив і тепер робить, розвезеляє серце співаків. Вони бачуть, що кров пролита на Голгофі є їх викупом і не їх лише, але і всіх тих що є послушні Господу. Вони бачуть, що Єгова посадив Христоса на престолі царювати і Він знищить ворога; що ворожий світ прийшов до кінця і що Христос повернув і зачав викидати злочинників; що Він збирає до себе свій народ і запрошує його увійти в радість Його. Сі вірні бачуть, що то велике питання відносно імені і слова Єгови мусить тепер рішитися; що Ісус Христос прийшов оправдати імя свого Отця і що се становить радість Господню.

³ Отже разом сі вірні на землі п'ють нове вино царства з Господом і воно веселить їх серце. Одні позасідали в небесних місцях і їдять і п'ють з Господом за Його столом. Ті, що на землі, сі чинять се вірою. Вони бачуть, що Єгова зробив сю велику роботу. Тепер нема часу похиляти своєї голови і руки і трясти колінами. Псалтіміста каже, що прийшов час радощів, щоб співати про доброту і вірність Єгови рано і вночі, що значить всякого часу треба прославляти Всевишнього. Єгова постарався о знарядді для співання про славу Його і розказування про Його чудові діла. Пора спомину є радістю для Божого народу задля речей які Він позволив

бачити їм, тому що Господь Ісус Христос повернув знов. Від тепер повіки правда мусить взяти верх і возьме верх під активним провідництвом Христа, що вийде на вічну славу Бога Єгови.

БЕСІДНИК

⁴ Між відсвіжаючим покармом, який Господь ставить на столі для свого народу, здається є дев'ятьдесят друга псальма. Здогади є, що та псальма була написана Давидом, і перекладачі зазначили сю псальму яко пісня на субітний день. Якщо ся псальма головно відноситься до теперішнього часу, то її зміс є дуже відповідний, тому що Ісус Христос зачав царювати. Очевидно та псальма головно відноситься до часу, коли Єгова буде установляти своє царство на землі, тому що він каже, що бесідник або співак бачив роботу Всевишнього і для того Він мусів славити його. В першій мірі ся Псалтира відноситься до Давидових досвідчень в часі коли він був вивищений до сили в Ізраїлі; щоб виконати роботу в ім'я Єгови. Знаючи, що ся історія була написана для помочи Божого народу при кінці світа, ми тепер мусимо глядіти за глибшим значінням в ній чим лише уважати її яко історичну записку того, що цар Давид скав або зробив в тім часі.

⁵ Ся псальма заледви чи описує про досвідчення якоїсь віруючої одиниці в Бога і Христа. Одинока одиниця до котрої сі слова можуть відноситися то се був Ісус Христос, коли Він був на землі, але і тоді Він ще не був вивищений до царської сили. Словеса псальміста показують, що бесідник або співак був оточений ворогами зі всіх боків. Він вповає на Бога, що Він даст йому силу і побіду над його ворогами в своїм часі. З повним довірям він заявив, що Єгова піднесе силу свою як одноріжець. Ся ілюстрація показує, що співак має надію бути побідоносним серед усякої опозиції. Отже ся псальма є пророцтвом і відноситься до „слуги” Божого, включаючи членів Божої організації на землі, котрі є представителями Ісуса Христа на землі і є проваджені Ним.

⁹ Сі пророчі пісні або Псалми, котрі розказують головно про Царя, не представляють славної позиції Господа Ісуса в силі і славі Його Отця, і котрий чинить суд у храмі, але радше вони описують про вірний останок на землі котрий виконує роботу помазанника. Коли Давид був царем, то він все потребував помочи і опіки Божої, і тому можна сказати, що Давид представляв або був типом „слуги” кляси як Царя, тому що ся кляса представляє Божого царя.

¹⁰ Іс. ۲۷:۱۰ „Іф се правда, тоді дев'ятьдесят друга псальма не могла мати дійсного сповнення аж поки Господь не прийшов до храму Божого і зібрав до себе свій народ, так щоб він разом в гармонії служив Йому і славив Його. Ся зміна і діяльність вірних на землі зачалась від 1918 року. Коли пристосувати се пророцтво до „слуги”, то здається, що Єгова не так давно через своє слово і роботу дав тому слузі поновну причину радуватись.

¹¹ „Як великі діла твої, Господи! Глибокі вельми задуми твої.” Тут указує на щось більшого чим на Божий замір знаний через віки і на перші принципи науки Ісуса Христа. Сі слова пророцтва показують, що „слуга” бачить нове світло, котре помагає Йому зрозуміти заміри Божі лучше чим коли вперед. Факти які є знані тепер і зрозумілі останком доказують, що се є добре вирозуміння пророчих слів.

¹² Від коли Господь Ісус прийшов до храму Божого, від того часу народ Божий отримав велике одкриття правди, і близкавиці з храму освітили останку розуміння правди, якого він ніколи перед тим не мав. Перед сим часом Божий народ бачив відкуплення роду людського через велику жертву Ісуса Христа, що мало бути увінчальною частию Божого заміру. Тепер, в світлі дальше відкритої правди, останок бачить, що викуп і визволення є лише случаем і що далеко більша Божа ціль є цілковите оправдання слова і імені Єгови через установлення Його царства. Вони бачуть, що побіда справедливості над злом буде так цілковита, що зло вже ніколи не встане. Вірою вони бачуть вичищену вселену котра останеться чистою по віки. Спевностю, що вони бачуть велику честь і привилей жити і царювати з Христом в славі, але останок також бачить, що се дуже маленьке значіння коли порівнати з оправданням Єгового імені і слова в умах і серцях кожного, що отримає життя.

¹³ Члени останка знають, що вони жадним чином не можуть удосконалити себе до такого степення, щоб ім се запевнило, що вони будуть повіки з Христом в царстві, але що Єгова з своєї доброти і ласки дасть вірним сю високу позицію задля їх непохитного і цілковитого посвячення до Нього. Тепер останок зачинає більше оцінювати слова апостола, котрий пи-

сав: „О, глибино багацтва і премудрості і розуму Божого! як не довідомі присуди Його і не досліджені дороги Його! Хто бо зрозумів ум Господень? або хто наперед дав Йому, щоб Він віддав Йому? Бо з Него, і Ним, і в Него все. Йому слава на віки. Амінь.”—Римлян 11: 33-36.

¹⁴ ¹⁵ Останок мусить тепер бути совершений в любові; що значить, що всяке самолюбство і бажання вивищення мусить бути відложене, а головна мотива і ціль його мусить бути вивищення імена Всевишнього. Любов членів останка до Бога є доказом, що в сей день, коли Христос є в своїм храмі в цілі суду, то вони мають відвагу нести вість поручену ім і радуються голосячи про діла Єгови між народами і не бояться говорити про вивищення Його іменя. У котрім часі історії церкви була така ревність і радісна активність в честь і на славу Бога як в теперішнім часі? Що спонукало сих слабоньких чоловіків і жінок впускатись проти бурі і ступати тернистою дорогою з пораненими ногами, а однак з радістю в серцю? Спевностю се, щоби мати частку в оправданні Божого слова і іменя. Сі увійшли в радість Господню. Чим глибше сі вірні вглядують в багацтва і мудрість і любов, тим більша їх ревність є.

¹⁶ ¹⁷ Правда яку Бог відкрив своїм вірним від 1918 року, зробила їх сильними в Господі, і з довірю „однорожця” як він йде до бою, так і вони пішли вперед в Господній праці. Так довго як сі вірні мають духа в іх організмі, так довго вони будуть одважно голосити широко і далеко про славу Бога Єгови. Ревність їх не є порушена задля якоїсь особистої слави, але тому що Всевишний відкрив їм в минувших кількох роках правду про себе, більше чудово чим ім коли снилось, що Біблія таке містить. І кінець ще не прийшов. Для того вони і рано і всякою часу говорять: „В день і в ночі буду дякувати Єгові і співати піснь в честь імені Всевишнього.” Службу яку виконували сі вірні протягом минулих дванадцять років є дальншим доказом цього. Одноголосно вони тепер співають: „Ти бо звесилив мене Господи, творив твоїм; ділами рук твоїх я возрадуюся. Як великі творива твої, Господи! Глибокі вельми задуми твої.”—Псалома 92: 4, 5.

НЕОБАЧНІ

¹⁸ Тоді псальміста робить остре порівнання між вірними а тими, що задля самолюбної цілі взвивали імя Господне. В шестім верші є написано: „Безумний чоловік не збегне того, а дурень не зрозуміє.” (Верш 6) Спевностю, що сі слова пророцтва не можна пристосувати до поганських народів або до людей, що ніколи не знали Бога. В першій мірі сі слова відносяться до Ізраїльтян, котрі були в угоді з Богом, з

котрих декотрі стали звірячими і діали як безумні.

¹⁴ У Псалмі 94:8 є написано: „Одумайтесь, нерозумні люди! І ви, безумні, — коли проясниться розум ваш?” Сі слова були звернені до Ізраїльтян, і відносяться до Християнів теперішнього часу і до тих, що не були вірні до своєї угоди. Звірський чоловік є упертий, самолюбний і тілесний. Павло говорить про таких, що були приведені до пізнання правди, і можливо він мав сю псалмну на умі коли він писав: „Котрі бо по тілу, ті думають про тілесне, котрі ж по духу, — про духовне. Думання бо тілесне — смерть, а думання духовне — життя і в покії. Тим що думання тілесне — ворогування проти Бога; законові бо Божому не кориться, та й не може.” — Римлянам 8:5-7.

¹⁵ Безумний є той, кому бракує здорового розсудку і котрий йде проти закону Божого. Він ненавидить докір і думає, що се є мудра річ тайти свою ненавість брехливими устами. „Хто тайт ненавість, у того уста обманливі, а хто розсіває обмову, той дурний.” (Припов. 10:18) Такий є морально зіпсущий.

¹⁶ Тут пророк говорить до кляси людей, що отримувала Божі ласки і приняла знання правди до певної міри, і котра повинна була знати лучше чим так зробити як вона робить. Від коли Господь прийшов до свого храму і зібрав народ Божий до себе і освітив його, то від тоді Він висвітив певну клясу котра каже, що вона є в правді і називає себе народом Божим а однак чернить і говорить зло про тих, що є в угоді з Богом. „Ти сидів там і виговорював проти брата твого, та кидав безчестье на сина матері твоєї.” (Пс. 50:20) Тілесно умові і вперти, декотрі з них не хотять бачити правди яку Господь дав своїм людям в сім часі. Будучи звірічими, впертими і самолюбними, вони не можуть розуміти того, що було винесено з Господньої комори протягом минулих кілька років; під час коли ті, що є віддані Господу і не- самолюбно служать Йому, сі вельми радуються, тому що Господь зробив Одкриття зрозумілим.

¹⁷ Ті, що противляться Товариству і його роботі, не можуть оцінити сих чудових правд; і будучи так брутальними або впертими або безумнimi, вони ставлять себе в опозиції. Інший переклад цього тексту звучить: „Чоловік, що є брутальний, не може знати, а тупий не може зрозуміти цього.” (Rom.) Провідники тих, що противляться Господній роботі яка тепер виконується сталися звірськими, а знов інші з глупоти пішли за сліпими провідниками, і ніхто з них не розуміє правди. Ті що колись мали правду до певної міри і спротивились роботі яку Товариство тепер виконує, стали цілковито засліплени до правди яку Бог дає своїм людям в теперішнім часі. Взявши такий напрям, вони

стали ворогами Божими, тому що ніхто не може противитися роботі Божій без противлення самому Господу. За часів коли Ісус жив на землі тоді існувала єдність між тими, що противилися Йому і тими, що змовлялись убити його. Много річей тепер переходять котрі указують що противники Господньої роботи стараються злучитися і злучаться в іх змаганні, щоби знищити Божу вість і його роботу на землі. Та їм се не вдається ся.

¹⁸ Семий верш той псалмами ясно говорить про Господень суд над Його ворогами. Через многі століття лукаві люди робили що хотіли без жадної перешкоди. Бог не перескаржав їм на певний протяг часу. Той час прийшов до кінця, і чинителі беззаконня будуть осуждені. Про сих пасльміста говорить сими словами: „Коли беззаконники, як билина, буйно ростуть і всі процвітають, що безчестє творять, то се на те, щоб знищенні були на вікі.” (Верш 7) Се здається ясно предсказує зеднання лукавих людей і їх організацію, которую Сатана ужие против Божого народу і против Його роботи. В минулих часах слуги Господні терпіли много з рук лукавих людей, але після слів пасльміста, то прийде час коли многі чинителі беззаконня згодяться на одну річ а ся річ буде противлення роботі Божих людей на землі.

¹⁹ Саме тепер Бог через Христа висилає вість о царстві як ніколи перед тим. Духовенство взагалі противиться сій роботі і вживає всякої сили своєї, щоби стримати сю роботу. Ті що мали колись правду і тепер противляться їй, знайшли поміч в іх союзниках духовенстві і головних з їх отар. Як Юда зробив союз з духовенством, так можна сподіватись, що лукавий слуга кляса або „чоловік гріху” зробить се також.

²⁰ Але сі річи ніяк непокоють тих, що люблять і служать Богу. Помазанники Божі знають тепер, з ласки Божої, що вони є помазанники Господні, і що Він зібрав їх до себе, і що вони є в тайнім пробутку Всевишнього і під особливішою охороною Єгови. Він вияснює много писань що дотепер були незрозумілі, і се дає силу і відвагу всім ім. Сей факт, що досвідчення останка пасують сьому пророцству, є доказом, що се пророцтво відноситься до них. Коли сі фізичні факти стають ясні для останка, тоді можна направду сказати: „Се є те, прощо говорив Божий пророк!” Вірні бачуть як беззаконники зростають і чинителі беззаконня розцвітають, і рівночасно вони бачуть Господню особлившу охорону для вірних. До цього додати свідоцтво Павла, котрий сказав, що все, що є написано, написано для потіхі правдивих послідувателів Христа, і сі пророцтва дадуть дальші запевнення людям Божим, що Він дасть всяку потрібну охорону для них.

²¹ Отже замість бути знеохоченим або навіть занепокоїним повстанинem ворогів, котрі ростуть як трава на весні, то Божий пророк говорить до них слова довірія і всі вірні з ним співають: „А ти Господи, величний по віки! Глянь бо, вороги твої, Господи, глянь бо, твої вороги погинуть; підуть у розсип всі, що творять беззаконня. А рога моого віднемеш як в одноріжці; свіжим елеем намостиш мене.”—Верш 8:10.

ПОМАЗАНІ СВІЖИМ ЕЛЕЕМ

²² Много було написано відносно помазання, і як здається то се слово „помазання” відноситься головно до двох річей. Перше, коли Бог вибирає слугу і назначає його до уряду виконувати певну роботу, тоді Бог помазує такого слугу. Се є уповажнення до уряду. Помазання елеем є символом цього. Таке помазання дає власті ділати в ім'я Боже. Примір цього знаходимо в помазанню Аrona до священичої служби в наметі, і в помазанню Христа, великого екзекутивного урядника Єгови.—Ісаї 61:1,2.

²³ (2) В писанні також згадується про помазання, що значить відсвіження, і про се друге помазання згадується в Псалтмі 92:10. Таке помазання є відсвіженням і дає більшу здібність служити Господу. Се значить, що Господь захотить і піднесе слугу до більшої ревности. Відносячися до тої точки Яків писав про слабих і знеохочених: „Чи хто занедужає між вами, нехай призове пресвітерів церкви, і нехай моляться над ним, помазавши його олівою в ім'я Господне; і молитва віри спасе болящого, і підійме його Господь; а коли гріха вчинив, відпуститься Йому.” (Якова 5:14,15) Ось так Господь уживає вірних людей в церкві помагати і потішати другим через відсвіження їх яснішим вирозумінням і оціненням правди.

²⁴ В такий самий спосіб пророк писав в Псалтмі 23:5: „Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається.” Се помазання не відноситься до помазання до уряду, але безпосередно показує, що він був поперед помазаний до уряду.

²⁵ Тепер нехай останок пристосує факти до пророцтва і побачить як вони пасують. По сім, як Христос прийшов до храму Божого, Він знайшов клясу одиниць, що були вірними у кількох річах (що значить вони виконували після свого знання), а однак вони були знеохочені. Зегзаменувавши їх і признавши їх, він відсвіжив їх і запросив їх увійти в радість Господню. Тоді вони отримали ясніше вирозуміння Божих замірів і будучи відсвіжені, вони радісно увійдуть в службу. Пізніше, а головно по 1922 році, Божий народ побачив, що хотій він не угодив Господу в минувші часі, то тепер Його гнів був відвернений від них, і се вельми відсвіжило їх і заохотило. (Ісаї 12:1) Тоді Го-

сподь зачав давати вірним ясніше вирозуміння його замірів, і сим всі були відсвіжені і піднесені. Від того часу організація Божого народу на землі зачала рости в силі і в активності. Він отворив спосіб до служення, і вірні увійшли в ту службу з радістю. Своїми близкавицями Господь поступенно дав своїм людям ясніше видіння своїх чудових розпоряджень.

²⁶ I так з бігом часу заміри Єгови ставали чим раз ясніші. Жадному чоловіку не належиться жадна вдяка за се, і ніхто з Божих правдивих дітей не давав нікому кредиту за се, але кождий із них признавав, що він се отримав з ласки від Бога Єгови, і Йому вони віддали всяку честь і славу. Най лише собі хотіс перечитає сі численні листи від ревних дітей Божих, котрі були поміщені у *Вартові Башти* (Англійські) в минувших кількох місяцях, і побачить як радість постійно зростала всіх тих, що люблять і служать Господу Богу. Із кождим відкриттям божественного пророцтва ся вірна громада отримувала нові відсвіжаючі благословенсьства, і се приносило їй радість.

²⁷ Се сходиться із словами апостола Петра котрій сказав: „Час покріплення від лиця Господнього.” Сі підкріпляючі благословенсьства спали щедро на Господень народ від коли Господь прийшов до свого храму. Під час коли опозиція постійно зростає і лукаві противляться роботі Господній, в той час Єгова постійно клав на свій стіл дорогоцінні річи для своїх людей. Для того вірний „слуга” висказав свою оцінення сими словами: „Ти наповняєш стіл перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається.”—Псалтма 23:5.

²⁸ В теперішнім часі останок Божий на землі, і ніхто інший, є зеднаний в вірі, надії і в радісній службі. Він отримує постійне відсвіження від Господа і можемо бути певні, що Господь буде даліше відсвіжувати свій народ, щоб він в повній енергії давав свідоцтво. Се не число дає силу; отже ворог може збільшуватися числом, під час коли вірні будуть ставати менші числом, але вони будуть рости сильніші в Господі. Сила є в Господі і Він доконає свого заміру і достарчить всякої потрібної сили і дасть подістком відсвіження для своїх людей, що люблять Його.

²⁹ Бог має свій власний канал або знаряд до виконання своїх цілей, і Він обявить свою правду своїм людям коли прийде час зрозуміти її. Постійне відкриття Його волі приходить до Його помазанників через Його вибраний канал і се можна уподобити до постійно текучої зимної і свіжої води. Ще більше відповідна ілюстрація є вилляти на голову відсвіжаючого олію. Єгова через Христа потішає своїх помазанників і зілляє на них відсвіження. Такі благословенсьства

Він дає тим, що люблять Його і котрі радісно служать Його справедливій справі. Для той то причини Він сказав до свого любого Сина: „Ти полюбив справедливість і зненавидів беззаконня; дялого помазав тебе Бог, твій Бог, миром радості, понад товаришами твоїми.” (Псалтира 45: 7) Той слуга кляса вже отримав таке помазання або відсвіження, тому що він є тим слугою в котрім Єгова радується і про котрого Він спеціально дбає.

³⁰ Завважмо що текст каже: „Свіжим оліем намостиш мене.” Се значить, що Бог дав своєму слузі відсвіжаючі благословеньства, що є знаком любові і опіки Єгови до своїх вірних людей. Тої „слуги” кляса є Його вибраним і ніхто не може отримати сьої ласки не будучи перше помазаним до урядового місця в Божій організації. Отже се помазана кляса, що отримує помазання відсвіжаючого олію, котрий веселить серце; або так сказати про сю клясу самий Господь дбає і відсвіжує її. Будучи занятий в радісній службі Бога і Його царства, вірні знають, що опозиція не може перешкодити сій роботі, але що Божа робота буде далі поступати аж до скінчення і аж тоді Він виконає свою заміри через Христа. Тому останок тепер каже: „Так як одноріжець підносить свою голову як йде до боротьби, чуючи силу в своїх рогах, так тепер з повним довірям вірні відпирають битву від воріт і знають що вони побідять, тому що їх сила є в Господі і нічого не може поконати їх.” Дияволська організація не може стримати такої армії, тому що Господь Ісус Христос провадить її і Єговів прапор любові і неограниченої сили є над слугою, і той слуга поступає вперед до цілковитої перемоги.

ВОРОГИ

³¹ В одинадцятім верші читаємо так: „І очі мої бачити муть втіху над ворогами моїми, слуги мої почують втіху свою над злочинниками, що проти мене стали.” Се не значить, що помазанники бажають задоволити свій персональний гнів проти ворога. Вони бажають бачити знищенні ворогів Божих, і тому вони моляться, щоб ім'я Боже було цілковито оправдане; і вони побачуть свої бажання сповнені, тому що Єгова сказав до них: „Тільки будеш позирати очима твоїми і помсту над беззаконниками бачити.” (Псалтира 91:8) Вірні побачуть побіду і будуть знати що вона прийшла від Господа. Інші перекладачі переложили сей текст як слідує: „Мої очі будуть глядіти на моїх чуйних ворогів, і уші мої почують про злочинників, що по-встали проти мене.” (Псалтира 92:11 Rom.) Так се буває навіть нині.

³² З кожного боку вірний останок бачить як вороги правди працюють проти Господа; але їх діяльність не тревожить вірних, тому що останок вповні розуміє факт, що если вони

люблять Єгову, то Бог склонить і затулить їх від усякої шкоди. Він дає їм своє повне запевнення в своїм слові, що Він склонить всіх тих, що люблять Його. Отже зовсім спокійно вони глядять на своїх ворогів і тримають ся далі своєї невинності до Бога і поступають вперед в праці котру Господь Бог приписав їм, даючи свідоцтво Ісуса Христа з радістю. Останок є відсвіжений і піднесений запевняючими словами, котрі Єгова сказав через свого пророка:

³³ „Ти бо Господа всевишнього, мою пристань, взяв собі за оселю. Так не постигне тебе жадне нещастя, і жадне лихо не приближиться до шатра твого: Бо він ангелам своїм звелить над тобою берегти на всіх дорогах твоїх.” — Псалтира 91:9-11.

³⁴ Гірка опозиція проти вірного „слуги” кляси що радісно виконує роботу на полю Господнім безсумнівно буде далі зростати. Але нехай ніхто з вірних не знеохочується задля обчернення лиходіїв. Божий пророк каже: „Мої уши будуть чути тебе”; і для вірних се є досить. Їсли який член з останку є особливим предметом нападу, той вірно і відважно виконує свою задачу в даванню свідоцтва, і через се стягне на себе вогонь. Нехай же се буде заохоченням і відсвіженням радше чим противно.

ДАЛЬШІ ЗАПЕВНЕННЯ

³⁵ Пальмове дерево росте просто незважаючи на ніякі перешкоди. Воно видає паросток і в своєму часі родить овоч. Кедри Ліванські знов ростуть сильні і високі і є символом вічного життя. Так і праведники, каже псальміста. „Праведний, як пальмове дерево, розпускає своє гілле, як кедр Ліванський рости ме вгору.” (Верш 12) Сі вірні були взяті з царства тёмряви сього світа і перенесені в царство Божого дорогоого Сина, і кождий хто жив там мусить приносити овочі. Таккаже псальміста відносно Божих вибраних: „Пересаджені в Господньому домі процвітати муть у дворах Бога нашого. Ще в пізній старості будуть плодовиті, ядерні зелені.” —Верші 13, 14.

³⁶ Дерево не витворило собі овочу яке воно приносить, ані помазанники Божі не витворили овочу яке вони приносять. Овоч символічно представляє відсвіжаючі і життя підтримуючі правди, котрі Бог дав для люблячих Його. Се є Його овоч а не овоч жадного сотворіння, але кождий отримавши признання мусить нести сей овоч царства до других, що бажають чути і знати правду. Пророчі слова „пізна старість” значить, що коли боротьба мине, і коли ворог буде вигнаний зі землі, тоді ті, що несли овоч, будуть повні енергії і сили і зацвітуть молодистю і віддадуть славу великому імені Бога Єгови. Як величезні кедри Ліванські є символом вічного життя і порушають своїми гілями з радості на славу Створителя, так вірний

останок буде вічно стояти як пам'ятник невинності і буде співати з радості пісню хвалення великому і вірному і предвічному Богу. Про сих псальміста каже: „Ще впокій старості будуть плодовиті, ядерні й зелені, щоб звістити, що Господь правий. Він скеля моя, і нема неправди в нему.” Сі люди були взяті для Його імені і сі будуть прославляти Його.

³⁷ Тепер останок знає, що Бог Єгова є Царем, тому що він уживає своєї сили і власти через свого сина Ісуса Христа. День беззаконня мусить тепер прийти до кінця, бо Бог так сказав. Сатанська організація мусить тепер вступитися а справедливість взяти місце. Люди на землі стогнуть і мучаться, і не знають причини тому. Сатана і його духовенство і їх союзники пильно стараються дальше тримати людей в темряві.

³⁸ Лиш вірний останок одинокий під сонцем знає і розуміє цілу ситуацію і знає як Бог дасть поміч людям і як Він прославить і оправдає своє власне велике ім'я. Се є привileй вірних звіщати про величність Його діл і про обявлення Його доброти і любові. Бог поручив останку свою задачу давати свідоцтво, і останок мусить бути вірним у виконуванню цього. Для їх помочі і потіхи Єгова тепер дає останку відсвіжаючий олій, і той олій символічно означає відвіження їх через обявлення їм великих і чудових правд, які знаходяться в Його Слові.

³⁹ Знаючи, що прийшов час коли ім'я і слово великого Єгови має бути прославлене, останок тепер виходить і разом співає пісню: „Господь царює, одягнувшись величчям; зодягнувшись Господь; він силою підперезався, і земний круг стоїть твердо, не захитається. Простір твій

стоїть кріпко з давних давен, од віку єси, Боже. Водні пруди підняли, Господи, пруди водні підняли свій голос, водні пруди заревіли бурханием. Господь на висоті потужніший, як шум вод великих, як дики філі моря. Съвідчення твої велими певні; дому твоюму, Господь, личить святість на віки.”—Псалтьма 93: 1-5.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- ¶ 1-3. Для якої цілі були написані слова в Псалтьмі 92: 1-4? Покажі декотрі із багатьох речей, котрі Божі люди тепер бачуть і тішуться, і вирозуміння котрих заставляє їх хвалити Єгова.
- ¶ 4-7. Після аміstu своїх псальмів, те до котрого часу і до кого вона відноситься?
- ¶ 8-10. Що є сказано про час і обставини в 5 верші? Покажі як факти підтверджують таке заключення. Наведи слова Павла котрими він висказує оцінення Єгови і Його замір відносно Іого людей в сім часі.
- ¶ 11, 12. Що значить бути совершенним в любові? Як любов до Бога є показана?
- ¶ 13-17. Поясни перш 6.
- ¶ 18-21. Хто вчинил беззаконнія, загадані в 7 верші? Як активність противників дотикає вірного останка?
- ¶ 22-25. Поясни „помазання” в двох точок погляду, як про себе говорить писання. Покажі як факти пасують сьому пропоцтву.
- ¶ 26-29. До кого відноситься слова Петра „час підкріплення”? На кім сповиняється слова в Псалтьмі 23: 5?
- ¶ 30. Що означають слова: „Свіжим блеском намости мено”?
- ¶ 31-32. Коли сповиняється слова 11 верші?
- ¶ 33, 34. Що вірні можуть сподіватися щодо дальніої опозиції? Наведи декотрі писання щодо їх запевнення і заохочення.
- ¶ 35, 36. Як праведні пропитають як пальмове дерево? Як вони стануться як кедри Ліванські велики? Що значить, бути „пайдінами в пізній старості”?
- ¶ 37-39. Описи обставин і позицію останка що до Його прив'язюють в сім часі. Як вони будуть поступати і яка буде їх пісня і ціль тої пісні?

Заохочення Вірних

«Одхиляйсь від злого і твори добро, і останешся по віки! Бо Господь любить правду і не покине преподобних; по віки Сохранить їх, і знищить рід беззаконних.»—Пс. 37: 27, 28.

ЄГОВА достарчає духової поживи для своїх і кормить їх лише тим, що буде їх і робить сильними в Господі. Предвидівши, що при кінці світа прийде великий перелом, Бог постарався о богату поживу для своїх святих в сім часі. Вино символічно представляє те, що робить серце веселим. (Пс. 104: 15) На весіллю Ісус постарається о найлучше вино аж при самім кінці. (Йоана 2: 10) Так само й тепер Ісус Христос яко слуга Бога Єгови приходить і дає помазанникам вино, що веселить їх серце і вони радуються. Дати трохи поживи або вина на відвіження деколи не є вистарчаючим. Останок бачить потребу постійної поживи, і котру Господь так щедро розкладає на своїм столі.

Чинячи се, вони є заохочені і скріплени до дальніої радісної служби в честь імені Єгови.

⁴⁰ Очевидно трицять-сема Псалтьма була написана для потіхи і заохочення Божого вірного останка в часі „коли беззаконники, як билина, буйно ростуть.” (Пс. 92: 7) В той час беззаконники здушили і знишили вірних, але се буде нагода для Бога показати себе сильним задля тих, чиї серця є совершені до Нього. Він постійно запевняє вірних, що Він склонить тих, що люблять Його. Сим вони є заохочені до дальніого вірного послушенства і цілковитого посвячення Господу. В сій Псалтьмі знаходиться заохочення для вірних, щоб вони могли три-

мати себе в любові Божій і здовірем вповали на Його визволення.

³ Напевно, що Божий завітуочий народ знає, що всі Його суди є справедливі і що праведні отримають життя, а беззаконники будуть знищені, тому що Господь так сказав; але таке загальне пристусовання Псалими не дає повної думки. В ній міститься глибше значіння чим се. Вона ясно говорить, що її ціль є повідомити Божих людей, що прийде час суду на всіх, що признають, що вони є в угоді з Господом; що беззаконники будуть зібрани і відділені від правдивих і будуть знищені; і що праведних Бог тримати ме на своїй долоні і дасть їм побіду і обявить їх для своєї слави і для оправдання свого іменя.

Ізраїльтяни під царем Давидом були Божим завітуочим народом, і між ними були злочинники, котрі не лише докоряли вірним але й старалися їм шкодити. Можна сказати, що та Псалтьма словнилась в меншій мірі на них. В ширшій мірі вона сповнилась на Божім завітуочім народі, на духовім Ізраїлі, і показує, що суд приходить на всіх тих, що є в угоді і котрі кажуть, що вони принимають правду, котру Бог відкрив. Між ними знаходяться і такі, що не лише мають приємність в злих річах або в шкідливих для других, але вони стараються шкодити тим, що є вірні й правдиві Богу і Його царству і котрі з послушаньства до Його приказів щиро стараються проповідувати сю евангелію царства.

⁴ В натуральнім Ізраїлі Божий суд рішав хто мав бути відтятій від землі, котру Він дав їм, і хто мав бути вільним від усякої шкоди і жити безпечно в обіцяній землі. З номінальним духовим Ізраїлем, котрий можна назвати прототипом, суд рішає хто є гідний а хто не є гідний бути на віки віддаленим від Бога і хто отримає обітниці Божі. Ті що на віки отримають ласку Єгови є представлени через тих, що наслідили і жили в землі. Сі духові Ізраїльтяни розуміють сповнення Божих дорогих обітниць.

⁵ Суд Господень тепер відбувається на землі, тому що Христос є в храмі Єгови і той суд зачався від дому Божого. (Мал. 3:1-3; 1 Петра 4:17; Пс. 11:4) Те, що було предсказано Псальмістом, тепер сповняється, однак ще цілковито не сповнилось. Ся Псалтьма є одна із судів Господніх. Якщо ж ціль сього суду є лише, щоби рішити хто є гідний спасення а хто не є гідний, і хто піде на другу смерть, і що се не буде відкрите жадним людям, як довго вони на землі, тоді сьогодні (Псалими) не треба. Однак здається ясним є, що та Псалтьма учить, що коли прийде Божий час, то Він обявить хто наслідить Його обітниці і що ся річ буде обявлена людям на землі в часі оправдання Божого іменя.

⁶ Серед досвідчень Ісус доказав, що Він є єдиний вірний, і тому правильним наслідником всього, що було обіцяно Божому завітуочому народі, і того, що від почину належало до совершенного чоловіка. Задля Його вірності Єгова дав йому велику нагороду. Се установляє закон, що Бог любить вірність і на вірних зислає свою ласки. Отже ціль суду той Псалтьми є, щоби показати хто є вірний.

⁷ Хто нині є на землі, що можна сказати, що він стрінув божественні вимоги? Цілій світ лежить в лихому і є в Його організації. Духовенство мало много нагоди чинити волю Божу і отримати Його ласку, але вони оказались невірними і отверто злучилися з Дияволом. Велика громада стала недбалою до своїх привileїв і для того не є цілковито віддана Господу. Є й такі, що приняли правду та любови правди не приняли, отже приняли її в самолюбні серце і сим показали свою невірність. Тепер же нікого нема на землі окрім вірного останка, щоб міг наслідити обітниці Божі.

⁸ Отже виходить, що якщо ся Псалтьма відноситься до часу суду, то вона відноситься до вірного слуги кляси або до останка, котрий є вірний і цілковито посвячений Богу до котрого Господь говорить сі слова заохочення і потіхи. Інші писання цілковито попирають се заключення, що перед остаточним кінцем, Бог так ясно обявить свою ласку вірному останку, що сю клясу можна буде легко бачити і се оправдає Його ім'я.

⁹ Не є се річю для жадного чоловіка рішати хто належить до вірного останка кляси, окрім себе самого, але кождий, що є в лінії до царства, повинен звернути увагу на слова Господні і старатися пильно всякого часу бути в любові Божій, і постійно оказувати на любові Божу, і розвідувати себе, щоб йому бути певним наслідником дорогих обітниць. Отже виходить, що ся Псалтьма була написана для потіх і користі Божого останка.

¹⁰ Лукаві є ті, що признають себе, що вони є в угоді Божій, котрі отримали до певної міри правду відносно Його замірів спасення і установлення царства, і котрі оказались невірними Богу і їх угоді. Щоби ім'я Боже було оправдане, то Він мусить знищити лукавих; і писання ясно показують, що ті чинителі беззаконня будуть знищені при очах вірного останка, і що ся станеться перед Армагедоном. (Пс. 91:8) Бог Єгова є вірний і в своїх добрих обітницях.

¹¹ Псалтьміста зачинає своє заохочення до тих, що люблять Бога, такими словами: „Не палай гнівом на злочинників, не завидуй творящим неправду. Воїн бо, як трава скоро поникнуть, і, як зелене листе, повянутъ.“ (Пс. 37:1, 2) Вірні бачуть, що чинителі беззаконня розвиваються, але їм сказано, щоб вони не завидували лу-

кавим. Людям було тяжко зрозуміти чому Бог позволив чинителям беззаконня розвиватися, і в той самий час посвяченім терпіти лихо.

¹³ Добре знаний товмач, пояснюючи сю Псалому, каже: „Беззаконники є часто успішні в сім життю, а праведники часто мусять переходити через горе. Як сі факти можна погодити з справедливістю Божою, є проблемою, котра через усі віки не була ясна для думаючих умів; і многими частями святого Писання були змагання розвязати сю проблему, а між ними є книжка Іова і кілька Псалтів.”—Сторона 178, Студії Гайлігейв, Ротергам.

¹⁴ Інші знов думають, що Бог Єова позволив на сі злідні тому, щоб люди навчились, як велими гріх є грішн і помочи ім навчитися праведності і розвинути собі совершений характер. Однак ся проблема може бути розвязана лише в назначенні Богом часі, коли то вподобалось Йому показати своїм людям, що се велике питання або проблема є оправдання його імені й слова, і що для той цілі він стримувався від знищення лукавого раньше, а не для того, щоби навчити людей лекцій. Зрозуміння книги Іова є безперечним доказом сьої точки. В сих останніх часах Бог показав своїм людям страшну організацію Сатани і повідомив через своє слово чому Він не стримав Сатану йти до крайності його лукавства аж прийде назначений час стримати його. Він дав своїм вірним людям видіння своєї великої організації і як Він ужие її у своїм часі знищити злу організацію і всіх чинителів беззаконня, і що головна ціль є оправдання імені й слова Єгови.

¹⁵ Не треба розуміти, що всі злочинці є лукаві люди, але що до їх класи належуть всі, що роблять зло, гнобллять і роблять шкоду другим. Світ є переповнений ріжного рода злочинством. Великі богачі є горді, жорстокі і гноблять бідних. Лукаві люди і духовенство, кажуть людям, що се несправедливе розпорядження є під керовництвом божественної влади. Духовенство каже, що саранча, яка низить збіжжа тяжко працюючого народу, є післана на них через Бога Єгову; і сим чином духовенство мильно представляє зневагу на Його імені й Слово. Многі, що чинять зло, чинять се менше більше з несвідомості; але духовенство повинно знати лучше, і називаючи себе слугами Божими, а чинячи противно, вони є лукаві. Ті що люблять праведність неможуть помочи людям і привернути їх, але глядять на се. Любимці справедливості натурально палають гнівом проти такого зла і проти такого нещасного положення; але Господь каже до них: „Не пайрай гнівом на злочинників.”

¹⁶ Сатана є найбільший злочинець і найбільше лукаве іство. Сатана спричинив, що його представителі, духовенство, кинули зневагу на імя

Єгови, розказуючи людям неправду про Нього. Не тому ся саранча й нещасть й гноблення падають на людей, що вони не попирають вірно церковних організацій, як про се научає духовенство, але Сатана Диявол посилає сі річи на людей, щоби сим відвернути їх від Бога. Через духовенство він учить людей вірувати, що Бог є відвічальний за се; й вони, повіривши сьому, відвертаються від Єгови. Сатана є отцем брехні, і його діти пильно служать йому і практикують його злі діла. Та Господь тепер запевняє своїх вірних, що незадовго сі чинителі беззаконня будуть стягні, як трава, і се принесе оправдання Його слова й імені.

¹⁷ Яке є велике бажання праведних? Вони бажають бачити імя Єгови вивисшене, його царство в повній силі установлене, і благословенства миру і добробуту зіслані для сотворінь на землі, для Його слави. Чи люди або їх організації можуть доконати сьої бажаної цілі? Певно, що ні, і то без ріжниці які старання вони прикладають. Палати гнівом проти сих нещасних обставин не принесе жадного добра. Для того Господь ось як радить: „Вповай на Господа, то він дасть тобі бажання серця твого.” (Пс. 37:3, 4) Час є головним чинником, тому що прийшов назначений Богом час доконати Його заміри.

¹⁸ В сім останнім часі лукаві люди повиростали неначе трава на весну і неначе бурян буяють. Лиходії і чинителі беззаконня переслідують Божих свідків і перескаржають їм в розношенню вістки царства. Вірних свідків тягають по судах і кидають до вязниць де вони хирять за гратами. Сі вірні свідки можливо дивуються чому Бог позволяє своїм свідкам терпіти горе, і чому вони не можуть проповідувати євангелій царства без перешкоди лиходіїв і чинителів беззаконня. До таких Господь каже: „Відкрий Господеві дорогу твою, і вповай на него, і він допоможе.” (Пс. 37:5) Ся порада значить, що вірні мусять вповати на Єгову і чинити добро, радуватися в Господі, поручати свої справи Господеві, вповати на Нього, і Він дасть їм бажання їх серця. Він обіцяв, що всі ріchi вийдуть на добро Його людей, тому що вони люблять Його і є покликані після Його волі.—Рим. 8:28.

¹⁹ Отже, як здається, то Писання ясно показують, що коли лукаві робітники спільно діляють з лиходіями, то вони думають, що вони зловили вірних людей Господніх у свій міх, і що їх робота є заставлена, але в той самий час Господь покаже свою ласку вірним і знищить лукавих. (Пс. 92:7) Коли лукаві будуть знищені, тоді вірні будуть відкриті і Господь обявить їх яко своїх призначених і вірних представителів: „І виявить Він правоту твою, як світло і правду твою, як полуднє.”—Пс. 37:6.

²⁰ Для попертя сього Ісус сказав відносно чи-

нителів беззаконня, що вони перше будуть зібрані й знищенні і „тоді праведні сияти муть, як сонце в царстві Отця свого. Хто має уші слухати, нехай слухає.” (Мат. 13:41-43) Тоді ті, що вповають на Господа і вірно виконували Його заповіди, будуть мати Його охорону, як се Він обіцяв.

²¹ Божі вірні люди бажають бачити зло роботу ворога і ворогів Божих знищени, тому що вони зневажають Його ім'я. Однак Господь не назначив нікого з Його останка виконати сю роботу знищення. Се Він самий виконає через своїх назначених агентів. Робота останка є співати в честь Єгови з повним довірям всякого часу, і бути порушеним до сього несамолюбством; і сим чином вони показують свою повну віру й любов до Бога. Щоби заохотити їх в цій роботі, Господь каже: „Вповаї тихим серцем на Господа, і дожидай його! Не запалуйся гнівом на того, кому щаститься дорога, на чоловіка, що лихі задуми свої сповняє! Відхиляйся від гніву, і не досадуй! Не подавайсь гніву, щоб творити лихо. Бо лиходії будуть знищенні; хто ж надіється на Господа, ті будуть властителями землі.”—Пс. 37:7-9.

²² Ся порада дожидати Господа не значить, що останок має бути бездільним, але се значить, що вони спочивають і цілковито сполягають на Єгові і дальше, в послушаньству до Його приказів, чинять се, що Він приказав їм виконувати. Нема причини гніватись на чинителів лукавих діл. Гніватись на злочинників не є властива річ; але треба тихо слідити, що ворог робить і тоді лишити пімсту для Господа. Пімста належить до Єгови, і Він знищить лукавого, включаючи „чоловіка гріха, сина беззаконня.” (2 Сол. 2:8) Отже хто вповає цілковито на Господа Бога, не має причини гніватись ані журитись, що лукаві можуть зробити або зробляти.

²³ „Чоловік гріха” є обявлений по приході Господа до храму Божого і по сім, як Господь зібрав до себе тих, котрих Він призначав за свого „слугу”. В короткім часі по сім екклезіястична частина, дияволської організації включаючи „чоловіка гріха” впаде і буде знищена; і се возьме місце перед Армагедоном. Отже Псалміста каже до Божих вірних людей: „Тільки ще троха, і не буде беззаконника; і споглянеш на місце його, та й нема його.” (Пс. 37:10) Тоді поле буде очищено від ворога, щоб вірні могли дальше йти. Однак решта лиходіїв не будуть знищенні аж решта Сатанської організації впаде. Тоді направду можна буде сказати, що, глянувши на місце беззаконників, їх там нема. Про них лише згадка лишиться в памяті вірних.

²⁴ Покірні є ті, що бажають вчитися і розказувати Слово Боже і радісно є послушні. Вони

не вірють в брехню, але вірють і радуються правдою. Вони приняли любов правди, і лише ті, що належать до останка, приняли любов правди. Бог дав свою обітницю, що від тепер жадна річ нечиста не буде з ними жити, і що палиця погубна не буде спочивати на них. (Іса. 52:1) Сі вірні наслідять обітниці Єгови і будуть жити по віki в мірі. Вони не вживають свого часу або сили щоб воювати проти ворога, але разом живуть в мірі і радісно розказують про доброту Божу і благословенства які Він ім зіслав через своє царство.

²⁵ Диявол, будучи головним з між усіх лукавих, провадить свої сили до ненависті проти тих, котрих Господь признав. Він є проводарем змови проти „останка, що тримають заповіди Божі і мають свідчення Ісуса Христа.” (Одкриття 12:17) Як Аман приготовив шибінєцю, щоб повісити Мардохея, так тепер лукава кляса змовляється знищити останок Божий, котрий вірно виконує свою службу. Та доля змовників чекає така сама, яка впала на Амана. Се Господь предсказав словами Псалміста: „Беззаконник замишляє проти праведника, зубами своїми скречоче на него. Господь сміється з него, бачить бо, що прийде день його. Добули беззаконники меча, і натягнули лука свого, щоб повалити мізерного і бідного, порубати ходячих правою дорогою. Меч їх прийде ім крізь серце їх, і луки їх сокрушаться.”—Псалм 37:12-15.

²⁶ Сі що належать до останка радісно є заняті в службі Господній поручений їм, і в очах людських вони є дуже малі або й зовсім ніч. В очах ворога вони також є нічим. Як Аман хвалився своїм богацтвом і силою й величністю зараз перед своїм упадком, так тепер вороги Божі, котрі змовляються проти останка Божого, хваляться своїми духовими ласками і кажуть, що вони сидять в Божій ласці і в небесних місцях.

²⁷ Хто ж відісності є лучший в очах Господа? Задля заохочення й потіхи останка, псалміста відповідає: „Лучший малий достаток праведника як надстаток многих беззаконників. Бо руки беззаконників будуть поломані, а праведника піддержить Господь. Знає Господь дні тих, що непорочні, і спадщена їх буде по віki; Вони не осоромляться в лиху годину, і в день голоднечі вони насятися. Бо погинуть беззаконники, і вороги Господа, як товсті ягнята вони никнуть, никнуть вони, як дим.”—Пс. 37:16-20.

²⁸ Ті що стали лукавими колись були приняли правду. Се не була їх правда, але вони позиціонували собі від Господа. Бог позичає правду своїм соторінням, щоб вони передавали іншим, щоб Його ім'я було прославлене. Однак є кляса людей, котра тримає правду для само-

любної цілі і котрі не хотять нести вістки Божої правди про Його доброту й Його царство другим. Вони добровільно віддали себе Сатані, не хотять згадувати про Сатанську організацію і про Його доброту і які благословенства спадуть через Його царство. Для того каже Псалміста: „Беззаконник пожичає, і не віддає; праведник же щедрий, і дає. Бо благословенні Його унаслідують землю, а прокляті його будуть знищені.”—Псалома 37:21, 22.

³⁰ Се Ісус сказав, що більше благословенство є дати чим принимати. Чоловік є благословений тоді, коли він передає вість правди іншим голодним душам, і котрі також разом в заміну прославляють ім'я Бога Єгови. І так вірні віддають назад те, що вони позичили від Господа. Се вони можуть робити лише через вірне служження Богу і через розношування Його вістки або овочів Його царства і повідомити інших про Його чудові діла.

ДОБРИЙ ЧОЛОВІК

³¹ „Господь править ходою (дорогою) чоловіка, і дорога його подобається йому.” (Пс. 37: 23) Се писання було часто мильно пояснене на шкоду сотворіння і на зневагу Господа. Многі пояснювали сей текст, що якщо хто є посвячений Господу, тоді всі їх справи є кермовані Господом; і тому вони оправдують себе, кажучи, „так Господь розпорядив.” Такий є близько фаталізму. Дуже часто можна почути від посвячених, що вони кажуть: „Можливо, що мій поступок не виглядає бути властивим; але я знаю, що я все роблю сумлінно, і, будучи посвяченим Господу, моїми кроками кермую Господь. Таке думання є глупота. Совість чоловіка ніколи не є безпечним провідником, хиба що та совість є в гармонії з словом Божим і ділає після нього.

³² Дехто навчиться чинити певну річ і переконає себе, що се є властивий крок для нього, і в той самий час він цілковито ігнорує Словом Божим відносно свої точки. Тим одиницям, що є віддані Йому, Господь дає таку раду: „Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої.”—Приповісти 3:5, 6.

³³ В минувшім часі декотрі посвячені розпоряджували справами своїх братів і оправдували свої поступки, кажучи: „Моя совість є цілковито спокійна в сій справі, і для того се Господь мусів керувати моїми кроками.” Іслиб він вповав на Господа і на Його Слово, він бувби взяв інший крок. До всіх своїх людей Господь каже: „Щоб пильно дбати бути тихим, та чинити своє.” „Тільки нехай ніхто з вас не пострадає за чужі справи.” (1 Сол. 4:11; 1 Петра 4:15) Ось таке невластиве вирозуміння слів

Псалміста відносно „доброго чоловіка” запровадило багатьох в невластиву позицію.

³⁴ Слово „добрий чоловік” не відноситься до одиниць котрі ходять своїми власними дорогами. Той „добрий чоловік” є вірний слуга Господень. Тут є включений вірний останок, тому що він становить Божого вираного слугу. Одинаця може бути членом кляси останка нині, але задля невірності він може перестати бути членом останка завтра, однак останок яко організація поступає дальше вперед, і включає всіх тих, що будуть становити останок. Отже те писання відносно „доброго чоловіка” оказує на Божих помазаних людей, котрі ділають колективно як вибраний слуга, котрого дороги є кермовані Господом. Той „слуга” не молиться о пізнання волі Божої, тому що він чує прикази Господні, знає їх, і радісно виконує їх, і через те знає Божу волю відносно себе. Бог визначив дорогу для свого слуги, для того напрям „доброго чоловіка” (або кроки „слуги”) є кермовані Господом, і Господь не робить жадних помилок ані мильного обчислення. Він дав своє право і зазначив дорогу для свого слуги, і сі права становлять статут Господень; а статут Господень є завсіди добрий. (Пс. 19: 8) Той „слуга” радісно ступає дорогою яку визначив йому Господь. Той „слуга” доказує свою радість через радісне послушання до сих приказів.

³⁵ Отже, коли ми читаемо, що „Господь править ходою (дорогою) чоловіка”, то се значить, що Господь кермує дорогою, якою той „слуга” має ходити. Таке поступовання мусить бути добре і досконале, тому що Господь так розпорядив. Та чи хтось є в угоді чинити волю Божу се друга річ. Їслиж він не виконує услівів своєї угоди, то він не є членом останка ані не є частию „доброго чоловіка”. Для тої причини ми можемо говорити з абсолютною певністю, що останок є на добрій дорозі і радується на тій дорозі, тому що Господь старається о всій конечності для свого слуги. Всякий, що противиться роботі слуги або останка, той противиться Богу. Якщо Бог має організацію на землі через котру Він виконує свою роботу, той слуга або останок є в тій організації, тоді та дорога, котрою останок йде, мусить бути доброю дорогою. Спевністю, що одиниці котрі становлять ту організацію є несовершені; однак та організація йде доброю дорогою.

³⁶ Противники кажуть, що таке поступовання відбирає від них свободу. Але у виконуванню Господньої роботи такої річи' як особиста свобода нема. Бог має лише одну дорогу, і та дорога є добра, і хто не хоче ходити тією дорогою, той шкодить сам своїй справі. Отже беззаконники є скоро зібрані ангелом Господнім. Одинаця, що становить частину кляси останка,

робить помилку, але се не значить, що організація є зла.

⁴⁰ Недавно певна одиниця написала так: „За- для цього, що появляється у Вач Товер (Вартові Башті), я рішучо зірву всяку звязь з Товариством.” Та припустім, що Вартова Башта містить щось, що не є властиве. То се ще не є достаточним оправданням для того, що любить Господа, лишати Його організацію. Відносно тих, що становлять слугу клясу, Господь каже: „Коли часом впаде, не забеться, бо Господь піддержує руку його.” Очевидно, се значить, що ворог ставить колоди спотикнення на дорозі його і що останок знаходить сі колоди і спотикається, але він не впаде, тому що Бог держить його за руку і той „слуга” йде дальнє і бореться за царство.

⁴¹ З початку люди, що були взяті для імені Єгови, вважалися за молодих, але тепер сі люди прийшли до повного віку, тому що Христос зібрав своїх вірних людей, і се повинно дати їм повне запевнення, що Єгова буде дальнє додатком подостатком поживи. Для того є написано: „Був я молодим і зостарівся, та ніколи не бачив опущеного праведника, або, щоб рід його просив хліба.” (Псалтьма 37:25) Господь старається о всі потреби для своїх людей. Ті що відпали від Божої організації немають нинішнього хліба, щоб покормитися, і для того стали жебраками; але ті, що становлять вірного слугу клясу, сі мають подостатком поживи з руки Господа. Будучи всякого часу вірними Господу і його „слугою”, можемо бути певні, що їх пожива ніколи не буде зменшати. Вони все є готові дати й другим покарм щоб і вони були благословенні. Для того є сказано про того слугу: „Цілий день щедра рука його, і він позичає, і рід Його буде благословенний.”

⁴² Всякий що отримає вічне життя мусить чинити більше чим лише вірувати умом в Бога і в Його Слово. Свою віру він мусить доказати ділами або своїм поступованням. Та сі діла не є вироблення собі характеру і в той самий час ігнорувати заповідями Господнimi, щоби приносити овочі царства. Навіть щоб чоловік й міг зробити себе совершенним, то се не стрінуло вимог назначених Господом що до того хто має бути в царстві.

⁴³ Се є лукавий світ, яким управляє лихий Сатана. Його організація є цілковито проти Бога. Єгова вибрал собі свідків зміж людей, щоб вони свідкували, що Він є правдивий Бог. Сі свідки мусять оголосити день гніву проти злой організації і оказати людям на факт, що Божа організація є справедлива і цілковито оправдає. Його слово й ім'я, і що се є єдиний спосіб для благословення людей. Для того говорить Господь: „Одхиляйсь од злого і твори добро, і останешся повіки.” (Пс. 37:27) „Одвертатись

од злого” значить покинути дияволську організацію. Творити добро значить цілковито віддати себе Господу. Хто має таку любов до Бога, того Він ніколи не полишить, а наслідить усі дороги обітниці Божі.

⁴⁴ Отже уста того слуги кляси будуть промовляти мудрість, що походить звиш, а його язик буде розказувати про суди написані в Слові Божім, і для нього закон Божий є добрій. Він є в Його серцю. Для того є написано: „Бо Господь любить правду і не покине приподобних; по віki сохранить іх, а знищить рід беззаконних. Праведні будуть мати землю, і жити на ній по віki. З уст праведника виходить премудрість, і язик його говорить правду; Закон Бога його в серці його, не спотикнеться нога його, ступаючи.”—Псалтьма 37:31.

⁴⁵ Кождий член останка мусить вичищувати себе зі всякої нечистоти тіла і духа і він мусить робити більше чим се. Він мусить рішучо стати проти сатанської організації, а по стороні Єгової організації, і радісно бути послушним до Його приказів. Нема іншого способу, тому що се Божий назначений спосіб і тому він є добрій. Ніхто не може відступити від зла і в той самий час гладити сатанську організацію і не говорити нічого про ню.

⁴⁶ На останку спочиває задача розказувати правду про лукавого і про його організацію, а Господь самий знищить її. Розказувати правду зі злобою або з пімсти є цілковито невластивим. Правду муситься розказувати ясно, чесно, безсторонньо, і без злоби. Останок не боїться чоловіка, тому що страх провадить в полапку. Вони мають страх Божий, тому що боятися Бога є на місце і такий страх провадить до життя вічного. (Пс. 19:9) Вірний слуга є кермований мудрістю Єгови, і лише він один на землі є проваджений так в сім часі. Всі члени слуги мають тепер часть в проголошенню його судів. (Пс. 149:9) Тому що закон Божий є написаний в серцю останка, для того „не спотикнеться нога його.” Господь заповів ангелам своїм берегти справ своїх людей, і вони будуть підтримувати їх і охоронять їх.—Пс. 34:7.

⁴⁷ Дальше Псалтьміста розказує як лукавий глядить на поступ вірного слуги кляси, і як він робить змову щоб знищити його. Лукаві закиди є зроблені проти вірного слуги і вони представляють слугу Господнього в дуже лихім світлі. Про се є написано: „Беззаконник чигає на праведника, і хоче зігннати його з світу; Господь не оставить його в руці його, і не осудить його на суді.” (Пс. 37:32.33) Господь судить свого слугу, і він мусить власті або стояти перед Єговою, а не перед ніким іншим. Промовляючи до своїх вірних, Єгова каже: „Дожидай Господа і пильну дороги його, і він удастощіть тебе

мати землю. Коли будуть знищенні беззаконники, побачиш Й."—Псалтьма 37:34.

"Нині лукаві люди є в силі, і сю силу вони можуть ужити проти праведних. Що лукаві будуть отверто старатися робити змову, щоб знищити Божого вірного слугу, то про се здається писання ясно говорять. Про се Псалтьміста писав: „Я бачив беззаконника, потужного, що розростався, як непересаджене зелене дерево; та й минувся він, і бач, не було вже його; і я шукав, та й не знайшов його."—Псалтьма 37:35, 36.

⁴⁵ Хто є під ризами справедливості і перебуває в храмі, той є порахований за совершенного. Якщо вони будуть перебувати в сім стані, то для них є будучність, а ся будучність є житя вічне з Господом і отримають бессмертність. Однак для лукавих нема будучності, тому що вони перестануть існувати. Божий суд про знищення лукавого є написаний. Лише праведні будуть жити по віки. Для того говорить пророк Господень: „Вважай на безвинного і гляди на правдивого; є бо добра доля для чоловіка мирного. Переступники ж будуть знищенні всі до одного, буде загорожена будучність беззаконним буде."—Псалтьма 37:37, 38.

⁴⁶ Ті запевнення є тепер дані для заохочення тих, що служать Богу і котрі є переслідувані ворогом. Нехай же вірний слуга підносить свою голову і дальше співає в честь Єгови.

⁴⁷ Спасення для сплоджених духом і помазаних не може прийти задля їх власної вродженої доброти і через вироблення само-оправдання. Всі вони мусять бути спасені через ласку Божу; а щоби бути запевненим сього, то вони мусять віддати себе Богу і служити Йому і бути послушними до Його приказів.

⁴⁸ Коли з кождим днем росте напруження і боротьба стає завзятійша, той слуга грядить до Господа і Господь спасає його від його ворогів: „Спасення ж праведних від Господа, він сила їх в час тісноти. І Господь допоможе їм і спасе їх; він вислобонить від беззаконних і сохранить їх, вони бо вповали на него." (Пс. 37:39, 40) Господь постарався о всякі потреби для своїх людей і Він схоронить усіх тих, що люблять Його.

⁴⁹ Нехай же ті, що мають свідчення духа, що вони є дітьми Божими і є в угоді о царстві, помазані і є в храмі, мають відвагу всякого часу. Господь знає роботу кожного одного і є впovні свідомий, як Сатана й його агенти стараються знищити Господніх вірних слуг. Єгова постарався о великі заохочення для свого вірного слуги, і хто вповає на Нього і показує свою любов до Нього через вірне дотримування заповідей, тих Він схоронить. Приайде час і

слово Й імя Єгови буде оправдане і тоді той слуга буде вічною славою Єгови Всевишнього.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. О що постарався Єгова для підтримання своїх людей? Чому найбільше сього прийшло при кінці світу?
- 2, 3. Для якої очевидної цілі була написана Псалтьма 37?
- 4-6. Порівнай обставини серед яких та Псалтьма сповідналась в менший мірі із обставинами в яких вона сповідналась в ширшій мірі; і яку лекцію вона містить в собі.
- 7, 8. Як ми можемо знати вимоги напідставі котрих Єгова оправдує?
9. Для чиїх потіх і заохочення буди написані слова в Псалтьмі 37?
- 10, 11. Як можна рішити хто наслідить благословенства котрі Бог єбіцяє? Хто втратить те насліде, і як Бог буде дізнати з ними?
- 12-14. Задля якої причини ся псалтьма зачинається словами заохочення? Порівнай обставини праведних із обставинами лукавих?
- 15, 16. Порівнай відвічальність духовенства в виконуванню злочинності із відвічальністю людей взагалі. Як люди були так далеко і так загально відвернені від Бога? Як заневага, яка впала на імя Й слово Єгови, буде осуніна?
- 17, 18. Яка лекція міститься від 3 до 5 вершика?
- 19, 20. Серед яких можливо обставин сповіниться верш 6?
- 21, 22. Як останок буде поступати в послушництві до Господніх інструкцій у 7 і 9 верші?
23. Коли і як сповіниться слова в 10 верші?
24. Хто є „тихі“ люди згадані в 11 верші? Що значить, що вони наслідять землю і будуть радуватися повним супокоем?
- 25-27. Яка лекція міститься дая останка, коли порівнати досвід і поступовання Амана (Кн. Естри, гол. 5 до 7) із словами Псалтьми 37:12-20.
- 28, 29. Поясни верші 21 і 22 сьої Псалтьми.
- 30-35. Хто є тим „добрым чоловіком“ згаданим у 23 верші? Як Господь „проводить ходом“ Його? Як слова в Пріпевіті 3: 5, 6 служать як сторож для правдивого поступовання? Яке обмеження Слово Боже кладе на сумління й свободу одиниці?
36. Як верш 24 відноситься до „слуги“?
- 37, 38. Хто був „молодим“ і що значить „зістарився“? Що значить, що він не був опущений і не просив хліба? В якім змислі він є „щедрій“ й рід його благословенний? Яке зобовязання ся кладе на всіх тих, що будуть в царстві?
- 39-42. Який напрям поступовання відповідає вимогам 27 вершик? Пристосуй до сього верші 28 до 31.
- 43-45. Опиши обставини про які говориться в 32 і 35 вершиках, задля котрих Господь дав своєму вірному слугі запевнення й заохочення у вершиках 33, 34 і 36 до 38.
- 46-49. Отже для кого сі запевнення вдалі? Опиши для чого вони є дані в сім часі. На якій підставі вони будуть перебувати в часі Єгови і отримають Його остаточне призначення?

Тексти на Освідчення

Середа 2. вересня, 1931

«Ваше браття, що не любить вас, і прогонить вас об себе задля імені моого, говорить: Нехай лин івніть себе в славі Господь, а ми побачимо вас веселими! Але їх окриє сором.»—Ісаї 66:5.

КОЖДА громада, що відлучилася від Товариства, і всі члени тих громад, зробили її зі своєї власної волі. Під час коли вони не згадують ся самі між собою ани не мають єдності в службі Господній, вони противляться роботі свідоцтва Товариства, котру то роботу Товариство виконує в ім'я Господне і з послушаньстvом до Іого приказів. Провідники противної сторони кажуть: Стараємося всію силу противитись Товариству і нехай ім'я Господне прославиться через се! Іх наприм і їх мова може засохнути декотрих дітей Божих, та за-для їх засохнення Єгова каже до них: „Не будьте засохнені; бо Господь явиться для вашої втіхи, а вони будуть осоромлені! В. Б. 11/15/30.

Середа 9. вересня, 1931

«Біжу до жете по нагороду вишнього поклику Божого а Христі Ісуса!»—Філіппян 3:14.

ДОРОГА поступування в то вимірена лінія або знак, після котрого вірні мусить поступати, щоб їм поступати законно і після волі Божої. Та лінія є вимірена від початку життя Християнина аж до кінця самим Господом. Для кожного, що був узятий в угоду о царстві, та угода є така сама. Коли нове створіння є покликане і воно відповість на той поклик, від того часу воно стає на стежку перегонів і мусить поступати тією стежкою виразно й законно аж до кінця, а той кінець значить смерть. Той високий поклик є поклик до царства. Нагорода того поклику є вінець життя, а той знак є визначена дорога, котрою мусить йти кожний, хто хоче дістатись до царства. В. Б. 11/1/30.

Середа 16. вересня, 1931

«Бог же спокою розітрє сатану під ногами незабаром.»—Рим. 16:20.

ЄГОВА є Бог супокою. Він є також Богом бою, тому що Він буде воювати проти Сатани і знищить Його і Його організацію. У відповідь на крик Іого пригнобленого народу, Бог видає свій справедливий гнів проти гнобителя, і для того Бог називається Богом бою, або

Господь Саваот. Єгова воював за своїх людей Ізраїля, і з часом буде воювати за тих, що є в Його організації. Рівнож писання заевнюють, що Єгова буде благословити своїх людей миром. Його царство принесе мир для людей на землі по найбільшій війні зі всіх вогні і тоді установленій мир буде тривати по віки. Се й по тоді, коли створіння виступить проти закону Єгови, що Він мусить йти війною проти них. В. Б. 5/1/30.

Середа 23. вересня, 1931

«Во тільки Господь дас премудрість і з його уст виходить знання й розум.»—Прин. 2:6.

ХТО шукає знання й розуміння в назначенні Богом часі, той знайде його. Вірючи в пролиту кров Ісуса як ціну викупу чоловіка, той, що шукає знання, робить угоду чинити волю Божу. Се значить посвячення. Чоловік, що зробить угоду з Богом і потім виконує свою частину угоди як найлучше він може, той дістане розуміння. Коли Бог народить когось в Христі якого свого Сина, тоді Він дас йому свого духа. До таких відносяться слова пророка: „Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої.” Хто так чесно старається чинити, той має духа Божого, і через свого духа Бог відкриває йому свої заміри. Світло II, 7.

Середа 30. вересня, 1931

«І породила сина, хлопятко, що має пастін всі народи жезлом залізним; і взято дитятко її до Бога і до престолу Його.»—Одк. 12:5.

ТЕ дитя-хлопятко є Боже царство, невий народ або правительство під Христом, котре мусить зацарювати над усіма народами землі. Лише єдиний Єгова може створити царство, бо від його походить всяка сила й влада. Його воля була установити справедливе правительство і способ його народження, і в сім ділі його велика організація служила як мати і дала матеріял для народження такого правительства, котре має заволедіти над усіма народами. Божа всесвітна організація народила нове правительство, однак се їй по його „вибраний” слуга або великий первосвященик володів. (Псалом 110:4) Отже жінка Божої організації народила царство, членів того царства, а іменно, Христа в Його воскресенню, і членів Його тіла, і той уряд котрий Христос занимав. Світло I, 235, 236.

Л и с т и

„ПРОБУВАЙТЕ ВІРНІ ЄГОВІ!”

Через много років Брат Б. М. Рісс був активний в службі Господній під розпорядженням Товариства. Недавно він помер. Перед своєю смертю він написав слідуючий лист котрий ми радо поміщуємо тут:

Дорогий Брате Рутерфорде:

В моїм останнім освідчення перед тими, що мають ту саму віру, а головно перед тобою, котрого люблячу праце для Господа я так оціню, бажаю зложити сердечну подяку Отцю небесному за те, що Він мені позволив прочитати хотій перший том книжки „Світло”, ту чудову, здорову ложну котра буде

пространа так на часі. Словами я не можу висказати свою радість котру я відчува через прочитання своєї книжки. Се був останній дарунок мені з ласкавої руки Господньої на цій землі.

Слабі мені було дозволено дальше продовжати своє земське життя, то я нічого не бажавби так робити як бути Іого співком, і чести „Світло“ другим людям і до вязниць у Вавилоні. Я терпільно чекаю взяти другий крок котрий Господь мені пришпорчить за затримання свою вірності і невинності аж до кінця. Я знаю Господеві що я можу так висказати своє останній тадки там в Христі котрих я так люблю, і я чуюсь, що побігав противника. Моя напомінання до всіх братів є, щоби вони оставилися вірними Господу й Іого організації і до служби готом! Він розповідається через свою земську організацію, і сим спасливим затрималася свою невинність перед Богом.

Я відправляю тебе останній раз і таємно після: „Світло“ як їх до всіх тих, що разом з тобою працюють для спасення і правди Єгови на землі.

Спів-працівник в Христі,

В. М. Ріс.

РАДУЙТЕСЬ ВЕЛЬМИ

Дорогий Брате Рутерфорде:

Теперішні артикули у Вартових Баштах є такі чудесні, що наш збір мусів висказати тобі своє оцінення твоєї постійної любові і ревности в інтересах Царства Божого. Ми знаходимо велике підкріплення і потіху в сих артикулах як рівно ж і в пізніших видаваннях.

Ми велими радуємося в полю браці.

Остаемось в Християнському любові, і бажаємо, щоби Господь помогав тобі дальше в твоєй праці в прославленню Іого імені,
Збір в Лондон (Онт. Канада)

РАДІСТЬ І ВДЯКА

Дорогий Брате Рутерфорде:

Благодать вам через імя нашого Бога і Царя. Я бажаю подякувати нашему Отцю, його дорогому Сину, і тобі, дорогий брате, за сей дорогоцінний дар, книжку „Світло“ 1 і 2, і книжечку Небо і Чистильще.

Слова не можуть виражити мою радість і вдяку. Моя молитва є: Нехай Господь збільшає мое серце і ум, щоби я могла дальше співати в честь Іому. Ще від 1917 року, коли мої очі були відкриті, мое сердечне бажання все було і є припосити се світло другим. Се мене велими радує мати участь хотій можливо маленька вона є, в Божих замірах.

Слези запливають мої очі коли я розсуджу які мізерні ми є, і що великий Створитель вселеної уподобав ужити нас для своєї слави.

Моя сердечне бажання є, бути вірною аж доки всяке, що має дихання буде прославляти Єгову і його дорогого Сина.

Нехай наш дорогий Отець небесний тримає тебе все вірним, і моєю молитвою.

Г. В. Дженнен, Мізурі

СГОВА ПОСИЛАС ДОБРОБУТ

Дорогі Братя:

Управителі звукової радіостанції обійшлися з нами дуже гарно, і висказали, що бажають надальше зробити угоду з Товариством проголосувати наші програми. Є тут „Проповідница Юїї“, і проповідники домагаються управителів станиці, щоби вони стричали наші програми, думаючи, що ми ұживали станицю даром. Відповідь з Радіо станиці була, що ясли вони, проповідники той Юїї, бажають відповісти Рутерфордові на його бесіду, то вони можуть ұживати станицю за ту саму ціну що і ми. Вони зараз причали, що є більш і не можуть платити за радіо; тричіять членів Юїї не можуть зібрати \$10.00 на неділю! Ані одни із них не бере менше як \$2,500, а деякі \$5,000 і більше на рік. До радія вони не приступають. Через яску Господню чи дальше голосимо вість через цю саму станицю.

Нехай Він благословить нас, остаемось,

Збір в Чарлзтавн (С. К.)

„ПОБІДЛИВО ПРОГОЛОШУВАТИ“

Дорогий Брате Рутерфорд:

Я не знаю, тепер, чи я знаю що якраз я маю писати і як писати. „Світло“ один з дорогоцінних каменів. Я перечитала і тепер вже їх студію. За скоро я не могла їх собі набути. Я ніколи не думала, щоби Господь дозволив нам мати таку пожину. Можливо єсти і єсти і ніколи не переїмся. Вони показує остаточну сиріозну відвідальність останка, і певність знищення той „старої чарівниці“ котра вже ніколи не розвітеться.

Така прекрасна мова! Любимець мовів може любуватись читанням „Світла“. Слуга Єгови може побідливо проголосувати ї! Лише подумати! Той старий вуж, Диявол, навіть не зможе спохусити привернений народ земський. Я плакала, плакала з радості. Приверні землі будуть вірними Богу під час того „короткого часу“ коли Сатана буде випущений на волю. „О глебінь багацтва любові і знання Божого!“ Нехай же Його ім'я буде прославлене. Нехай його ласка буде з тобою; нехай стріли противника падають в бік. Твої спів-працівниці молитва.

Л. Г. Еверій, Фльоріда.

РИЗОЛЮЦІЯ

Ризолюція внесена на конвенції Дослідників Біблії в Вілсон, Н. Й., що ми уважаємо Брате Й. Ф. Рутерфорда, предсідателя Міжнародного Товариства Дослідників Біблії, за одиницю вибраним Господом для пристарання нам світла на часі і показувати нам Божі заміри відносно Іого людей, і що ми признаємо, що книжки „Світло“, 1 і 2, і артикули Вартової Башти походять від Господа для нас, через сей возлюблений заряд.

Знаючи се, ми будемо старатися в всіма силами підтримувати і возвищати наше возлюблене Товариство нашими молитвами і матеріальними силами у всіх його стараннях в прославленню ім'я Єгови на землі.